

oversendt hertil fra Landstinget. Der er endnu ikke opnaaet en endelig Ordning af Spørgsmaalet om Skatterne deroppe. Jeg tillader mig at anbefale Forslaget til Tingets velvillige Behandling.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Forslag til Lov angaaende Ratifikation af to internationale Konventioner henholdsvis angaaende Lavalder for Børns Arbejde til Søs og angaaende Fastsættelse af Lavalder for Anvendelse af unge Mennesker som Kullemperere og Fyrbødere.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3689).

Sagen sattes til Forhandling.

Moltesen: Disse to internationale Konventioner har været forelagt her i Tinget i 1920, og da var alle Partier enige om, at de burde ratificeres; men af Hensyn til Sømandsloven, som skulde til Behandling, vedtog man at udsætte det, indtil man var færdig med Behandlingen af den. Disse to Konventioner indeholder ikke andet, end hvad der er vedtaget i Sømandsloven af 1. Maj 1923, og jeg kan derfor anbefale Tinget at vedtage Ratifikationen af dem. Der er stærkt Ønske fra det internationale Arbejdsbureaus Side om at faa saa mange Konventioner ratificeret som muligt, og Direktøren for dette Bureau meddelte, at Danmark var et af de Lande, der havde de fleste Ratifikationer færdige, i Modsætning til f. Eks. Frankrig, der slet ikke havde ratificeret nogen Konvention.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ydelse af Brændsel til Aldersrentenydere i Vinteren 1923—24.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 368).

Sagen sattes til Forhandling.

Hedegaard: Dette Lovforslag er jo foranlediget ved, at en Række Kommuner har ment, at der i denne Vinter burde ydes en Brændselshjælp til de aldersrentenydende, men savnede Lovhjemmel dertil, hvilket begrundedes med, at vi er gaaet over til en ny Form for Alderdomsforsørgelse, og at der sikkert er mange af de gamle, der ikke har tænkt over dette Forhold, men tænkt, at der som tidligere vilde kunne ydes dem Brændselshjælp fra Kommunen, og derfor ikke i Tide har forberedt sig paa noget saadant. Indenrigsministeriet har jo under 14. September udsendt Cirkulærer til Amtmændene til videre Bekendtgørelse til Kommunalbestyrelserne, at de skulde henlede Opmærksomheden paa, at det maaske vilde være heldigt, om man traf en Ordning med Aldersrentenyderne saaledes, at der hver Maaned tilbageholdtes nogle Beløb til Anskaffelse af Brændsel. Men for i Aar kommer dette saa sent frem, at man ikke alle Vegne i Tide har kunnet forberede sig derpaa, og derfor har man ment, at en Lov som den foreliggende for et begrænset Tidsrum maatte være nødvendig. Lovforslaget er formet saaledes, at det bliver en Ret for Opholdskommunen at yde Brændselshjælp, uden at den faar nogen Refusionsret overfor Staten eller Forsørgelseskommunen. Da det er en midlertidig Lov, som i øvrigt slet ikke rører ved den sociale Lovgivning, og det heller ikke er en Begyndelse til en ny større social Lovgivning, er det vist rigtigt, at det bliver saadan, og til Trods for, at Kommunerne selv skal betale de Beløb, de faar Ret til at yde, er Taksterne fastlagt.

Jeg tror, det vil være heldigt, at en saadan midlertidig for indeværende Vinter gældende Lov fremmes, navnlig, som allerede sagt, fordi man ved den nye Form for Alderdomsforsørgelse ikke fra de gales Side i Tide har været opmærksom paa, at man maatte forberede sig paa selv at kunne købe Brændsel, men har tænkt sig, at man, som tidligere, kunde faa Brændselshjælp om Vinteren.

Om Lovforslagets Enkeltheder skal jeg sige, at jeg i det store og hele er enig i de foreslaaede Bestemmelser. Der staar i § 3, at det tilstaaede Brændsel skal leveres in natura, men i de Bemærkninger, som ledsager Lovforslaget, er der om § 3 sagt, at Udtrykket „in natura“ maa for-